

ע"פ 4860/24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4860/24

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים בגזר דין מיום
7.5.2024 בתפ"ח 24647-09-22 שניתן על ידי
כבוד השופטים יוסי טופף, עודד מאור ומעין בן
ארי

בשם המבקש: עו"ד נועה עזרא רחמני
בשם המשיבה:

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים לנפגעת העבירה אשר הושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט יוסי טופף, השופט עודד מאור והשופטת מעין בן ארי) בתפ"ח 24647-09-22 מיום 7.5.2024.

1. ביום 6.2.2024 הורשע המבקש בבית המשפט המחוזי בביצוע עבירה של אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעולה מהכרעת הדין, המבקש, נהג מונית, אנס תיירת מגרמניה בעת שהסיעה במונית בה נהג. ביום 7.5.2024 נגזר דינו של המבקש, והוטלו עליו, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 7.5 שנים; ופיצוי כספי לנפגעת העבירה בסך של 50,000 ש"ח אשר ישולמו בתוך 45 ימים ממועד גזר הדין (להלן: רכיב הפיצוי).

2. ביום 16.6.2024 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין. לאחר כשישה חודשים מיום הגשת הערעור, ומשהדין שהיה קבוע בעניינו ליום 12.2.2025 נדחה ליום 20.10.2025, הגיש המבקש ביום 9.2.2025 בקשה לעיכוב ביצוע תשלום רכיב הפיצוי שבגזר הדין עד להכרעה בערעור, וזאת הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, לנוכח מצבו הכלכלי, אין לו היכולת לשלם את רכיב הפיצוי,

ובשל הצטברות החוב נאסר עליו לקבל כספי קנטינה בתוך בית הסוהר. כמו כן, טוען המבקש כי לא ייגרם כל נזק לזכרונותיו לעיכוב ביצוע תשלום רכיב הפיצוי תתקבל. עוד מוסיף המבקש, כי פנייה אל מרכז גביית הקנסות איננה רלוונטית, שכן אין לו היכולת לשלם בשלב זה כל תשלום. לחלופין, מציע המבקש לפרוס את רכיב הפיצוי לתשלומים חודשיים בסך 500 ש"ח אותו תשלם משפחתו, עד שיוכרע הערעור.

3. המדינה, שהגישה את תשובתה ביום 16.2.2025, מתנגדת לבקשה. להערכתה, סיכויי הערעור נמוכים, שכן הרשעת המבקש מבוססת על ממצאי מהימנות מובהקים, וככלל, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בשאלות של עובדה ומהימנות. עוד טוענת המדינה, כי בעקבות הפגיעה נפגעת העבירה נאלצה לפנות לקבלת טיפול נפשי ולהירשם לשנת לימודים אקדמאית נוספת, ועיכוב הפיצוי יביא לפגיעה נוספת בה. כן טוענת המדינה, כי פגיעה נוספת זו אף נובעת מכך שנפגעת העבירה זקוקה לכספי הפיצוי לצורך שיקומה מהפגיעה שחוותה. נוסף על כך, המדינה טוענת כי מבירור שערך עולה כי "טרם עוקלו כספי קנטינה של המבקש" (סעיף 6 לתגובת המדינה), בניגוד לנטען בבקשה. לבסוף, נטען כי באשר לבקשת המבקש לפרוס את תשלום רכיב הפיצויים, הרי שזה לא תפקידו של בית המשפט, אלא של המרכז לגביית קנסות.

4. דין הבקשה להידחות. הלכה ידועה היא כי בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים שנקבעו כחלק מהליך פלילי תיבחן בהתאם לתנאים המצטברים הנוהגים בבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי - האם סיכויי הערעור להתקבל טובים; והאם מאז הנוחות נוטה לטובת מבקש העיכוב (ע"פ 3879/21 סלומון נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (15.6.2021) (להלן: עניין סלומון); ע"פ 73855-09-24 אבו נ' גמה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (25.12.2024)). בענייננו, שיקולי מאזן הנוחות מטילים את הכף באופן ברור לדחיית הבקשה. תחילה, יצוין כי טענת המבקש לפיה אין ביכולתו לעמוד בתשלום הפיצויים בשל מצבו הכלכלי, נטענה מבלי שהמבקש הציג תשתית עובדתית כלשהי לכך. בכל מקרה, הלכה היא כי מצבו הכלכלי של המבקש אינו מהווה, כשלעצמו, שיקול, ודאי שלא מכריע, במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי (ע"פ 4691/08 מג'ארי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.6.2008); ע"פ 4549/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.9.2023)). למול אלה יש להעמיד את החשיבות שבפיצוי המתלוננת לאלתר - טעם העומד ביסוד הסמכות לפסוק סעד של פיצויים לטובת נפגע העבירה כבר במסגרת ההליך הפלילי. בהינתן האמור, לא הונחה תשתית המלמדת שמאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש - רחוק מכך. במצב דברים זה, ומשלא השתכנעתי כי סיכויי הערעור משופרים, דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות.

5. ביחס לבקשתו החלופית של המבקש, לפיה רכיב הפיצוי ישולם בפעילות חודשיות של 500 ש"ח, הרי שעליו להפנותה למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, אשר הוא הגורם המקצועי המוסמך לבחון ולהכריע בבקשה לפריסת חיוב בפיצויים, לרבות מטעמים כלכליים, בהתאם לסעיף 5ב לחוק המרכז

לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (עניין סלומון, בפסקה 4; רע"א 1492/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (5.6.2023)).

6. לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ה (23 פברואר 2025).

עופר גרוסקופף
שופט